

חילתחת הזבל

סלינו על כחפינו
כל אשר צריך הוא רק לחבוש ואחר כך לזרוק. בט"ו בשבט ובכל ימות השנה. בגדים אלה, משקיות אשפה, הם אומנם מטורפים, אבל נוחים ובמינימום של הוצאות תשיגי אותם.

שלום הגליל
אולי אם היו רואים את חגית לשם הדוגמנית ורחל גרא המעצבת לבושות כך, על טהרת שקיות האשפה הדקות והרכות, היו מביאות את השלום לגליל, כי כולם היו עסוקים בשתיים ולא בענייני מילחמה.

חזיה, מכנסי הרמון, חצאית בלון, כובעים ופרחים — וכמובן לשלב את האבזרים הנמצאים בבית.

מה ואיך עושים בדיוק, מסבירה המומי חית לענייני אופנת-הזבל: „גוזרים במקום הרצוי, כמו בורועות להכנסת הידיים או למטה להשחלת הרגליים, או בכל מקום אחר, קושרים פה או שם, מקפלים פנימה או החוצה, ועם קצת דמיון וידיים טובות מלתחת הערב או הבוקר מוכנה.

תשאלו איך מכבסים את הבגד? ובכן, בקיץ זה פשוט מאוד — אפשר להיכנס איתו ישר לאמבטיה, וניתן גם להתייבש איתו, כי בימי החמסין הרטיבות שבו

הבגדים הם חדשניים, קצת מטורפים, נוחים ואופנתיים, ובמינימום של הוצאות, אפשר להתחדש כל יום. אין צורך לתפור אלא רק לגזור. אין צורך להכין מראש, לתכנן ולהתאים, אלא לבצע הכל בצורה פשוטה וספונטנית.

גוזרים, נושרים,

מקפלים

מה אפשר לעשות משקיות פלסטיק?
תתפלאו, הכל! חולצות, מכנסיים, שמלות-ערב, מיכנסי-שורטס, חולצות

ג בורותי, יחי עידן האימפרוביזציה!
חסל סדר הקיטורים של אין לי מה ללבוש. החדשות האחרונות הוועקות אלינו מניו יורק, ארץ ההמצאות, הן שהיום כל שקית-אשפה היא להיט אופנה. לארץ זה הגיע, כרגיל, קצת באיחור, אבל ככל זאת הגיע. כמו כל מגפה גם אותנו זה יתקוף.

רחל גרא היא אמנית ובעלת דמיון מפותח. באחד הימים היא בילתה באזור הסהו בניו-יורק, שהוא אזור של אמנים, בסגנון יפו העתיקה. ושם, בערב הקראת

הצעקה האחרונה

מניו-יורק: כל

שקית אשפה -

להיט אופנה

שירי משוררים, הרגימו בגדים בהתאם ל- שירים, כשחלק מן הדגמים היו פשוט שקי-אשפה שחורים רגילים.

ואז עלה בראשה של רחל רעיון של תחילת הרנסנס — תחילת הזבל. מדוע לא לעשות אופנה שימושית, חדי-פעמית, של לבש וזרוק, על טהרת שקיות-אשפה אטומות, עשויות פלסטיק דק ורך, הנמצאות למכירה בשוק בצבעי אדום ושחור בגודל של 70 על 85 סנטימטר? „הפאטנט“ היא אומרת, „הוא של אימפרוביזציה ו- קומבינציה“.

סטריפליס
פפיון וכובע תואם, ממש סט זבל — הלהיט הלוהט, שזועק אלינו מניו-יורק.

קרישנה
אולי לא הרי, אבל בי ישיבה שכזאת עם ועל שקיות אשפה, הפטנט הוא של אילתור.